

Arrest

nr. 167 112 van 3 mei 2016
in de zaak RvV X/ II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 23 december 2015 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 24 november 2015 tot afgifte van een inreisverbod.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 14 januari 2016 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 februari 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 maart 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

(Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.)

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat Mr. S. ABOULAKIL en van advocaat I.FLORIO, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 4 september 2012 melde de verzoekende partij zich aan bij de stad Ninove.

De verzoekende partij werd in het bezit gesteld van een aankomstverklaring, geldig tot 2 december 2012.

Op 27 juni 2014 melde de verzoekende partij zich aan bij de stad Brussel.

De verzoekende partij werd in het bezit gesteld van een aankomstverklaring, geldig tot 1 september 2014.

Op 6 oktober 2014 leverde de stad Brussel een arbeidsvergunning af aan betrokkene, geldig van 24 september 2014 tot 24 september 2015.

Op 3 december 2014 werd aan de verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten afgeleverd (bijlage 13), betekend op 7 januari 2015, gezien de aankomstverklaring was vervallen sedert 3 september 2014.

Op 21 september 2015 verkreeg de verzoekende partij ambtshalve een A-kaart van de stad Brussel, geldig tot 24 oktober 2015.

Door de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging werd op 24 november 2015 besloten tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Eveneens op 24 november 2015 werd ten aanzien van de verzoekende partij een inreisverbod van twee jaar (bijlage 13sexies) genomen. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

~~"Aan de heer / mevrouw, die verklaart te heten(1):
A Monsieur / Madame, qui déclare se nommer(1):~~

5...°

In voorkomend geval/le cas échéant, ALIAS: /

*wordt inreisverbod voor 2 jaar opgelegd,
une interdiction d'entrée d'une durée de 2 ans est imposée,*

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

sur le territoire belge ainsi que le territoire des Etats qui appliquent entièrement l'acquis de Schengen(2), sauf s'il possède les documents requis pour s'y rendre.

~~De beslissing tot verwijdering van 24.11.2015 gaat gepaard met dit inreisverbod. / Aan de betrokkene werd een beslissing tot verwijdering betekend op~~

~~La décision d'éloignement du 24.11.2015 est assortie de cette interdiction d'entrée. / Une décision d'éloignement a été notifiée à l'intéressé(e) le ^~~

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

X 1 ° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en/of;

X 2° een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

Betrokkene heeft een bevel om het Grondgebied te Verlaten dat hem betekend werd op 07.01.2015. Deze vorige beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

Gezien betrokkene zonder arbeidskaart /beroepskaart aan het werk was (PV zal worden opgesteld door de sociale inspectie bestaat er een risico dat hij zijn illegale praktijken verder zet.

De betrokkene moet opgesloten worden want er bestaat een risico op onderduiken:

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel die hem betekend is op 07.01.2015.

Het is daarom dat een inreisverbod wordt opgelegd.

Om de volgende redenen gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van twee jaar:

Artikel 74/11, §1, tweede lid:

X voor het vrijwillig vertrek is geen enkele termijn toegestaan en/of

X een vroegere beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd

Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven. Gelet op al deze elementen en op het belang van de immigratiecontrole, is een inreisverbod van 2 jaar proportioneel.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en om zonder de daartoe vereiste machtiging te werken. Gelet op al deze elementen en op het belang van de immigratiecontrole en op de bescherming van de economische en sociale belangen, is een inreisverbod van 2 jaar proportioneel.

MOTIF DE LA DECISION :

L'interdiction d'entrée est délivrée en application de l'article mentionné ci-dessous de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers et sur la base des faits suivants:

Article 74/11, § 1er, alinéa 2, de la loi du 15 décembre 1980, la décision d'éloignement est assortie d'une interdiction d'entrée, parce que:

X 1° aucun délai n'est accordé pour le départ volontaire et/ou;

X 2° l'obligation de retour n'a pas été remplie.

L'intéressé a reçu un ordre de quitter le territoire le 07.01.2015. Cette décision/s d'éloignement n'a pas été exécutée/s.

L'intéressé était en train de travailler sans permis de travail/carte professionnelle (PV sera rédigé par l'inspection sociale) il existe un risque qu'il poursuive son comportement illégal.

L'intéressé n'a pas obtempéré à l'Ordre de Quitter le Territoire lui notifié le 07.01.2015.

C'est pourquoi une interdiction d'entrée lui est imposée.

La décision d'éloignement est assortie d'une interdiction d'entrée de deux ans, parce que:

Article 74/11, § 1er, alinéa 2:

X aucun délai n'est accordé pour le départ volontaire et/ou

X l'obligation de retour n'a pas été remplie

L'intéressé n'a pas hésité à résider illégalement sur le territoire belge. Considérant l'ensemble de ces éléments et l'intérêt du contrôle de l'immigration, une interdiction d'entrée de 2 ans n'est pas disproportionnée.

L'intéressé n'a pas hésité à résider illégalement sur le territoire belge et à travailler sans autorisation. Considérant l'ensemble de ces éléments, l'intérêt du contrôle de l'immigration et la protection des intérêts économiques et sociaux, une interdiction d'entrée de 2 ans n'est pas disproportionnée."

2. Onderzoek van het beroep

In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel, van het rechtszekerheids- en het vertrouwensbeginsel, van de hoorplicht en van artikel 8 van het EVRM.

In het middel stipt de verzoekende partij onder meer aan dat zij een langdurig ingezetene is van Spanje en dat aldus over dezelfde rechten zou beschikken als een onderdaan van Spanje. In de nota met opmerkingen stelt de verwerende partij dat dit geen invloed heeft op de wettigheid van de bestreden

beslissing daar het inreisverbod geldt voor België, venals voor de lidstaten die het Schengenaquis ten volle toepassen, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naartoe te begeven.

In het terugkeerhandboek van de Europese Commissie waarin richtsnoeren worden gegeven aan de lidstaten in verband met de toepassing van de terugkeerrichtlijn, staat het volgende te lezen:

“11.1. EU-brede werking

Een inreisverbod ontzegt de toegang tot het grondgebied van de lidstaten. Uit een stelselmatige vergelijking van alle taalversies van de richtlijn (in het bijzonder de Engels en Franse versies) en de bewoordingen van overweging 14 blijkt dat een inreisverbod voor het grondgebied van alle lidstaten moet gelden. De EU-brede werking van een inreisverbod vormt voor Europa een van de belangrijkste meerwaarden van de richtlijn. Deze EU-brede werking moet duidelijk worden vermeld in het besluit waarmee een inreisverbod aan een onderdaan van een derde land wordt opgelegd.

Inreisverboden zijn bindend voor alle lidstaten die aan de terugkeerrichtlijn zijn gebonden (d.w.z. alle EU-lidstaten, uitgezonderd het VK en Ierland, plus Zwitserland, Noorwegen, IJsland en Liechtenstein).

Het is essentieel andere lidstaten van alle opgelegde inreisverboden op de hoogte te stellen. De registratie van inreisverboden in SIS is een manier – maar niet de enige – om andere lidstaten hierover te informeren. Met lidstaten die geen toegang tot SIS hebben, moet de informatie-uitwisseling via andere kanalen lopen (bijv. via wederzijdse contacten).

Overeenkomstig de terugkeerrichtlijn kunnen in verband met migratie geen louter nationale inreisverboden worden opgelegd, tenzij de uitzondering als bedoeld in artikel 11, lid 4, van toepassing is (zie punt 11.8 hieronder). De nationale wetgeving moet bepalen dat in verband met een terugkeerbesluit opgelegde inreisverboden de toegang tot en het verblijf in alle lidstaten verbieden, bijvoorbeeld door de verplichting op te nemen al deze inreisverboden stelselmatig in SIS te registreren.

Toestemming om louter nationale inreisverboden in uitzonderingsgevallen te handhaven: Normaal gesproken kunnen geen louter nationale inreisverboden worden opgelegd in situaties die onder de terugkeerrichtlijn vallen. Echter, indien een onderdaan van een derde land waaraan door lidstaat A een inreisverbod is opgelegd, in het bezit is van een door lidstaat B verleende verblijfsvergunning en lidstaat B deze vergunning niet wil intrekken, moet lidstaat A, na het overleg als bedoeld in artikel 11, lid 4, van de terugkeerrichtlijn en rekening houdend met artikel 25 van de Schengenuitvoeringsovereenkomst, het EU-inreisverbod intrekken. Het mag de onderdaan van een derde land dan op zijn nationale signaleringslijst opnemen overeenkomstig artikel 25, lid 2, laatste zin, van de Schengenuitvoeringsovereenkomst ("lex specialis").

In casu betwist de verwerende partij niet dat de verzoekende partij over een verblijfsvergunning in Spanje beschikt gezien zijn status van langdurig ingezetene. Nergens blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat de verblijfsvergunning door Spanje zou zijn ingetrokken. In deze omstandigheden diende de verwerende partij het door haar opgelegde inreisverbod in te trekken.

Met haar betoog toont de verzoekende partij aan dat de verwerende partij niet zorgvuldig heeft gehandeld.

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan worden aangenomen.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 24 november 2015 tot afgifte van een inreisverbod, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie mei tweeduizend zestien door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

J. CAMU